

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

ΦΡ. 10.

Με δυό χωριάτες ὁ Μαρῆς ἀπὸ τὸ ξυλοπάζαρο
βγένει νὰ πῇ τὸ Λάζαρο.

Α.

Ἐν τῇ πόλει Βηθανία
Μάρθα κλαίει καὶ Μαρία,
ποῦ ὁ μόνος ἀδελφός τους
τὸ καμάρι καὶ τὸ φῶς τους,
μὲς τὸ ἄνθος του πεθαίνει
καὶ στὸ Δραπανο πηγαίνει.

Καὶ τῆς ἔπιασαν φαστίδια, ξαφνικά κι' ὀλοφυρμοί,
ὅταν βγῆκαν στὸ καντοῦνι
κι' εἶδαν τὸ Μακαρούνη
πῶκαρτέρη ν' ἀσπκώτῃ τοῦ Λαζάρου τὸ κορμί.

Τὰ μαλιχὰ τους ἐτραβοῦσαν
καὶ τονὲ μοιρολογοῦσαν
κι' ὅταν μέσα στὴν αὐλή τους σταυρομάναλο ἐφάνη,
κι' ὅταν εἶδαν τοὺς παπάδες καὶ τὸ διάκον τὸν Περάνη,
ἀναγνώστη καλανάρχο, Διονυσούλη εὐταξίχ,
ἀπὸ λίγο νὰν τῆς εὐρῇ τῆς φτωχῆς ἀποπληξία!

Κι' ἐφωναζαν ἢ κοῦμένες,
μὲ φωνὴ μισοπνιγμένη, μὲ φωνὴ σπαραχτική,
“ ἀδελφε ἀγαπημένε ποῦ μᾶς εἶχες μαθημένες
νὰ μᾶς πέρνης νὰ μᾶς βγάνης ταχτικά στὴ μουσική,
ποῦ μᾶς ἔφερνες τὸ ψῶνι κάθε χάραμα καὶ βράδυ,
πὼς μονάχες μᾶς ἀφίεις κι' ἐκατέστηκες στὸν ἄδη; ”

Στὸ χωριὸ τῆς Βηθανίας
τότες ἔλαρψ' ὁ Χριστός·
φίλος τῆς οἰκογενείας,
μὲ τὸ Λάζαρο γνωστός.

Πέφτ' ἡ Μάρθα μὲς τὰ πόδια τοῦ δασκάλου τῆς καὶ κλαίει·
γονατίζει κι' ἡ Μαρία, καὶ Χριστέ μου ἐσύ, τοῦ λέει
πῶχες τ' οὐρανοῦ τὴ χάρι καὶ τὸ πνεῦμα τὸ σοφὸ,
τρέξε πάρτονε τοῦ Χάρου τὸ γλυκὸ μας ἀδελφό!

Πᾶν' ἀπᾶν' ἀπὸ τὸ μνήμα κι' ὅλοι μένουνε βουβοί,
καὶ μονάχος ὁ μεγάλος ὁ Ἑβραῖος ὁ Ῥαββί,
“ δεῦρο ἔξω ”, τοῦ φωνάζει· καὶ στὴν ἅγια φωνή,
ὁ νεκρὸς ἀνατριχιάζει καὶ τὰ σάβανα κουνεῖ·
ὁ νεκρὸς γυρίζει πάλι,
στῆς Μαρίας τὴν ἀγκάλη!

Ἀνέρα τὸ Λάζαρο στὸ σπῆτι του τὸν πᾶνε,
κι' ἡ μουσικὴ καλένεται καὶ πασοντόπιζα παίζει·
κι' ἐμείνανε συφάμελοι νὰ πλοῦνε καὶ νὰ φᾶνε
κι' ἡ Μάρθα ἐσερβίριζε στὸ θεῖο τὸ τραπέζι!

Γιὰ τ' ἀδελφοῦ τὴν ἄξαφνη ἐκείνη σωτηρία·
ἐσπλέκει τὰ χουτσὰ μαλιὰ ἢ ἔμορφη Μαρία
κι' ἀπὸ τὰ πόδια τὰ σεπτὰ τὸ μύρον ἀπομάζει,
καὶ τὸν προλόγη μαθητὴ, πρῶτῃ φορᾷ κολάζει!

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.5441Φ3.0034

B.

Κόσμος καὶ κόσμος ἔτρεχε στὸ σπῆτι τοῦ Λαζάρου·
κι' ἄλλοι τὸν ἐρωτούσανε, πῶς ἔφυγε τοῦ Χάρου
κι' ἄλλοι πούλο ἐγγράμματοι καὶ πούλιο προκομμένοι
τὸν ἐρωτοῦσαν νὰν τοὺς πῇ, πῶς ζοῦν οἱ πεθαμένοι.

Κι' ἔγινε τέτοιο ξαφνικὸ καὶ τέτοια φασαρία
π' ἀναγνασθῆκαν δηλαδὴ κι' ἡ Μάρθα κι' ἡ Μαρία
νὰ φέρουν ἀστυφύλακες νὰ διωξοῦνε τ' ἀσκέρια·
ἀλλ' ἔξαφνα ὁ Λάζαρος ἐχτύπησε τὰ χέρια,
κι' εἶπε στὸν ἀστυφύλακα νὰ μὴν τοὺς διαλύσῃ,
παρὰ νὰ γένη σιωπὴ γιὰ τ' ἔχει νὰ μιλήσῃ.

Κι' εἶπεν ὁ πρῶτον τεθνηκώς
στὸ πλῆθος τὸ παρεστηκός.

Ἄφου κι' ἐξ ὅλων τῶν θνητῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους
μόνον σ' ἐμέναν ἔγινε ἡ χάρις ἡ μεγάλη,
νὰ ταξιδεψῶ δηλαδὴ νὰ ἰδῶ τοὺς πεθαμένους,
κρατῶντας εἰσιτήριον γιὰ νὰ γυρίσω πάλι.

Φωτάζεσθε, οἱ ἀδελφοὶ οἱ ζῶντες στὸ σκοτάδι,
σὰν πῶς μ' ἐπεριμένανε νὰ καταβῶ στὴν ἄδη.
Εὐθὺς μ' ἐκούλουμιάζανε. χιλιάδες πεθαμένοι
κι' ἡ ἀφιξίς μου, σκάνδαλα ἐπῆγε νὰ γεννήσῃ
γλῆτι ἐτσακωνόντανε οἱ κακομοιριασμένοι,
ποῖός νὰ μὲ πάρῃ σπῆτι του νὰ μὲ φιλοξενήσῃ.

Μωρὲς παιδιὰ, τοὺς ἔλεγα, χωρὶς νὰ ξυλιστῆτε,
καὶ δίχως ἐξ αἰτίας μου νὰ πᾶ νὰ ζωδιαστῆτε,
στείλτε δυὸ σκυλάφαρα καὶ σκόρδα μιὰ χιλιάδα
κι' ἐλάτ' ἐρεῖς στὸ σπῆτι μου νὰ φάμε τὴν ἀλιάδα.
κι' ὅταν ἀπὸ τὸ φούσκωμα τεντώσουν ἡ κοιλίες σας
μου λέτε κι' ὅ,τι θέλετε νὰ πῶ στῆς φαρμαχῆς σας.

Ἐκεῖ λοιπὸν παιδόπουλα καὶ γέροι καὶ λεθόντες.
διάφορες μὴλέγανε γιὰ νὰ σᾶς πῶ, κουθέντες
Κι' ἀκούοντες τὴν πρόδο τ' Ἀργυστολίου τὴν τόση
ἀπ' ὅ,τι ἐκκατάλαβα, ἔχουνε μετανῶσει.
πῶς ποῦδαζαν νὰ καταβοῦν στῆς Κόλασις τὴ λάβα,
χωρὶς τοῦλάχιστον νὰ ἰδοῦν, τοῦ λεχτρικοῦ τὰ πράβα.

Κι' ἀρχίнесе παράπονα καθένας νὰ μὲ κἀνῃ,
πῶς γλήγορα τὸν ἔκοψε τοῦ Χάρου τὸ δρεπάνι
καὶ δὲν τὸν ἄφηνε στὴ γῆ νὰ ζῇ καὶ νὰ ψηλιώνῃ·
νὰ πῇ κι' αὐτὸς ἕναν καφέ στοῦ Ἄθου τὸ σαλόνι
καὶ νὰ θαυμάσῃ τὸν κλεινὸν τοῦ τόπου μας σωτήρα,
ποῦ μᾶς ἐκομπινάρησε κοτζᾶμ ὁδοστρωτήρα!

Ἐσυζητοῦσε γύρω μου, ἐκ σκελετῶν πλῆθώρα
καὶ ρε τὸ Χάρου τᾶβανε κάθε λογῆς σαράβαλο,
ποῦ πῆγε καὶ τὸν ἔκοψε μὲς τῇ γλυκεῖᾳ τὴν ὥρα
πῶ παρατρέχαν ἡ γριεὲς νὰ ἰδοῦνε τὸν Κορνάβαλο
μὲς τῇ σιγμῇ, ποῦ ὡς κι' αὐτὰ τῆς χώρας τὰ κοφάκια
στὸ κέφι ἐβαρτήκανε κι' ἐρίχνανε χαρτάκια.

Μ' ἐκύκλωσαν οἱ σκελετοὶ
κι' ὅλοι μὴλέγαν κατὶ τί.
Κι' ἀφ' τοὺς δικούς μας, μερικοὶ
ποῦν ἄποροι καὶ νηστικοὶ

κι' εἶν τὰ κορμιά τους ἄρρωστα, ἀνίδιχα φιλί, λένια,
πολὺ μ' ἐπαρεκάλεσαν νὰ πῶ τοῦ Κοριαλένια,
πολλοὺς γλυκοὺς χαιρετισμούς καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε
ποῦ τοὺς φυλλάει τὸν παρὰ νὰν τότε μοιραστοῦνε.

Κι' ἤλθαν ἐμπρός μου σκελετὰ προγόνων τιμημένα·
κι' οἱ ἥρωες οἱ ἐκλεεῖς οἱ τοῦ εἰκοσιένα,
καὶ μὴλέγαν πῶς ἔβαιναν κατενθουσιασμένοι
ποῦ φέτος τοὺς ἐξύμνηταν στὰ πάτρια τεμένη
κι' ἐπῆνεσαν τῆς ἀρετῆς κι' ἀνδρείας των τὰ κάλλη,
λογιῶν, λογῶν δασκάλοι.

Πολὺ τοὺς εὐχαρίστησε κι' ἡ λαμπαδηφορία,
π' ἀξάνου ἐξεμπούρησε τὴν καθεμιὰ κυρία
κι' ἐμπούστωσε τὰ ἔκπαγλα ἑλληνικά της στῆθι
κι' εὐρέθηκε μισοστρατὶς, ἴση νὰ πῆς βεβίθι·
κι' ὑπὸ τὸ φέγγος τῶν πυρσῶν ἡ νέες Μπουμπουλίνες,
καμαρωτὰ μᾶς ἔδειχναν τῆς πούρβερης τῆς φίνες!

Πολὺ τοὺς εὐχαρίστησαν οἱ εὐφραδεῖς οἱ λόγοι
οὓς τινὰς ἐποίησαν τὸ ἀκμαῖοι φιλολόγοι·
καθὼς κι' αὐτὸς ὁ ἔμμετρος ὁ τοῦ Κωνσταντάκου,
ἐπίση· εὐχαρίστησε κι' ἀπάνου κι' ἀπουκάτου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Οἱ πρόγονοί μας μένουνε πολὺ φχαριστημένοι,
καὶ χαίρουν γιὰ τὸ αἶσθημα τῆς πόλεως Κρανίων,
ποῦ ἦτο δαφνοστολιστὴ καὶ φωταγωγημένη,
μὲ δὺλαμιν, ἐξήκοντα καὶ πέντε λουμινίων!

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Λάζαρος στοὺς φίλους του κατ' οἶκον,
ἔστειλε καὶ τῶρ' ἔρανε βαῖτα τῶν φοινίκων
καὶ μετ' αὐτοῦ παρλαβῶν τὴν παροικίαν ἑλλην,
εἰσῆλθεν τὴν ἐπαύριον εἰς τὴν ἀγίαν πόλιν
κι' ἐφώναζ' ὁ κακόμενος ὡς ποῦ τοῦ βγῆκ' ἡ πίστις,
"εὐλογημένος, ὡσαννά, ὁ ὢν ἐν τοῖς ὑψίστοις!"

—XXXXX—

Ο Σουσανῆς καὶ ὁ Μαυῆς.
λὲν' κουθέντες π' ἀποραῖς.

Μ. — Λοιπὸν, τὴν ἔμαθες καὶ σὺ τὴν εἶδης, Σουσανῆ
πῶς ὁ Ῥωμᾶνος δηλαδὴ μὲς τῇ βδομαδᾷ φθάνει;

Σ. — Μωρ' τί μοῦ λές;

Μ. — Δὲν τῶ' ἔρες;

Σ. — Καὶ ποῦθε νὰ τὸ μάθω;

Καλὴ Λαμπρὴ στὸν τόπο μας θὰ γένη μὲ τὸν "Αἰὼ"
καὶ κύτταξε κανάχι,
νὰ πᾶμε σ' ὅλες τὸς ἐκκλησιὰς νὰ μάσουμε τὰ βᾶγια
στὸν ὄχλο νὰν τὰ δώσουμε τὴν ὥρα ποῦ θὰ φθάσῃ,
τὴν εἰσὺδον τοῦ βέκτου μας μινίστρου νὰ γιορτάσῃ
καὶ νὰ φωνάζουμε, Μαυῆ,
στὸν ὑπουργὸ γιὰ νὰ χαρῇ.

"Ἅγιος καὶ τρισάγιος καὶ εὐλογημένος ᾄσαι
ποῦ κάθε Πάσχα καὶ Λαμπρὴ τὸν τόπο σου θυμᾷσαι.

"Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, καλῶς ἦλθες ὑπουργέ,
τὸν καρὲ νὰ μᾶς τρατάρης δίχως ν' ἄρχοντ' ἐκλογαί.

"Ὡσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις καλῶς ὤρισες σωτῆρα,
βάρτε κάρθουνα καὶ ζῦλα καῦτε τὸν ὁδοστρωτῆρα.

Νὰ φοιμάρῃ νὰ καπνίζῃ
μὲς τοὺς δρόμους ν' ἀρμενίζῃ,
νὰ βγῇ νὰ ὑποδεχτῇ,
τὸ μεγάλο δροσητῇ,
καὶ νὰ λέμε, "νὰ μᾶς ὤσῃς, ὑπουργέ μας, ὡσαννά,
π' ἀνακούφισες τὸν τόπο μ' ἕναν παλῆροσαννά!"

Μάστε φλόρα καὶ ματσέτα
γιὰ τὴ φῖνα μύτη του·
μὲ Σπυράνθιμου κορνέτα
νὰν τὸν πᾶμε σπῆτι του.

Ἐν θριάμβῳ νὰν τὸν πᾶμε
τὸ χρυτὸ μας ὑπουργό,
ποῦ μαζὶ τ' ἀρνὶ θὰ φᾶμε
καὶ τὸ κόκκινο τ' αὐγό.,"

Μ. — Καὶ λές, Σουσανῆ ν' ἀνοιχθοῦν τὰν τῆς φορὲς τῆς ἄλλης
τὰ καλὰ καὶ ἡ σάλης;
καὶ θὰ μπορῇς ἐλεύθερα, ἔμπρὸς τὸν ψηλό του θρόνο,
νὰ λές μὲ τρόπο πλάγιον τῆς τσέπης σου τὸν πόνο,
ἢ θάχουμε τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἐδῶ τὴν ἐτικέτα,
καὶ δηλαδὴ θὰ κρέμεσαι στοῦ Βλάχου τὴ γιζκέτα;

Ἀλλοίμονό μας δηλαδὴ ἂν ἴτως δὲν ἀφήσῃ
καὶ ἐμᾶς νὰν τοῦ μιλήσουμε
καὶ νὰν τοῦ παραστήσουμε,
πῶς ἔχει δεκατέσσαρες δεκάρες τὸ κορίσι!

Σ. — Μὲ ψευδοφόρους σὰν ἐμᾶς κἀνένκα, δὲ γελάει,
καὶ ἂν ἄδου Κέρβερος, Μαυῆ, τὴν πόρτα του φυλλάει,
πάλι θὰ καταφέρουμε στὴν κάμαρα νὰ ἔμπομε
καὶ θερματῶμεν καὶ ἀπύρετοι θὰ βγοῦμε!

—VXXX—

ΤΗΝ ΕΠΙΘΑ.

Μὲ θολωμένη τὴ ῥματιά,
«πεθαίνω» λέει «δὲν μπορῶ.»
«Ἄχ, Θέμω, πόσο λαχταρῶ,
καίει τὰ σπλάχνα μου φωτιά.»

Κι' ἐνῷ χαρὰ μεθυστικὴ
μοῦ πῆρε στόμα καὶ μιλιὰ,
ὅπως γιὰ μὲ τὴ λαχταρᾶ
φωτιά ἐρωτικὴ,
«ἔσκασα» λέει «σὰν κουκί,
«δὲν ξανατρώγω σκορδαλιά!»

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

“Εβλεπε σ’ τὸν ὕπνο της, μιὰ μοσκιὰ βελουδα
πῶς γλυκὰ τὴ φίλησε κάποια πεταλούδα
Μὰ πρῶτ’ ὅταν ξύπνησε· ἄλογο διαβαίνει
κι’ ἀσπλαγχνα τὴν πάτησε τὴ κατακαυμένη·
κι’ εἶπε στὴ μοσκοῦλα μας τὴν ἀπελπισμένη,
« εἰμ’ ἡ πεταλούδα σου . . . μεταμορφωμένη ! »

ΑΦΙΞΙΣ ΣΜΟΛΕΝΣΚΗ

Ἀπροσδοκῆτως περὶ τὸ μεσονύκτιον, ἀφίκετο διὰ τῆς « Πληξαύρας » ὁ στρατηγὸς Κωνσταντῖνος Σμολένσκης μετ’ ἄλλων ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν ἀποτελούντων τὸ ἐπιτελεῖον του, πρὸς ἐπιθεώρησιν τῆς ἐνταῦθα φρουρᾶς.

Ἡ ἐπιθεώρησις γενήσεται σήμερον περὶ ὥραν 10 π. μ. εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Μετλανδ.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν, ὁ στρατηγὸς ἀναχωρεῖ αὐριον τὴν πρωίαν εἰς Ἰθάκην διὰ Σάμης.

Ὁ Στρατηγὸς κατέλυσε εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ἡ « Κεφαλληνία. »

XXXX

ΣΕ ΜΙΑ

Ἐσὺ μὲ τὸ τρανταφυλλὶ
καὶ μὲ τὴν πετουρήνες,
ποῦ μῶχορδόθηκες πολὺ
ἐδῶ καὶ λίγους μῆνες·
μὴ θέλῃς νὰ μαλώσουμε
γιὰ τὴ δουλιὰ ποῦ ξέρεις,
γιατὶ ἂν τὰ φουσκώσουμε,
ἐσὺ θὰ ὑποφέρῃς.

Σφῆκας

Εἰς τὸ ἐμποροραπτικὸν κατὰστημα τοῦ Ἰωάννου Μαρκέτου κατασκευάζονται θερινὰ ἐνδύμασιαι ἐκ γαλλικοῦ κασιμηρίου καὶ μετ’ ἀμυρᾶν ἐργασίαν, μετ’ ἀποδοχὰς ΜΟΝΟΝ.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἐν Λεξορίῳ καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ ἐργατικοῦ συνδέσμου ἡ ὑπὲρ τοῦ μουσικοδιδασκάλου τῆς Φιλαρμονικῆς κ. Μπαλασσόνη μουσικὴ συναυλία.

Ἀνεξαίρετως ἅπαντα τὰ μέρη τοῦ προγράμματος ἐξετελέσθησαν ἀριστα.

Αἱ δεσποινίδες Κρασσᾶ καὶ Κολέντη δικαίως κατεχειροκροτήθησαν εἰς τὸ κλειδοκύμβαλον.

Ὁ κ. Μπαλασσόνης ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι κάτοχος ἀπαραμίλλου μουσικῆς τέχνης.

Οἱ κ.κ. μανδολινισταὶ καὶ κιθαρίσταὶ ἐθαυμάστησαν διὰ τὰς ἐκτάτους προόδους των.

Ὁ δὲ κ. Δελλασπότης διὰ τῆς γλυκαίας καὶ εὐστροφῆς φωνῆς του, κατέκτησε κυριολεκτικῶς τὸ παριστάμενον πλήθος.

Ὁ Δῆμος Κρανίων ἐπέδωκε πρὸς τοὺς ἐργολάβους τοῦ ἡλεκτρικοῦ καὶ τὴν δευτέραν αὐτοῦ διαμαρτυρίαν διὰ τὴν μὴ ἐμπρόθεσμον παράδοσιν τοῦ ἔργου κατὰ τὸν ὅρον τοῦ συμβολαίου.

— Ἀπὸ σήμερον (1 Ἀπριλίου) ἀρχεται κατὰ νόμον ἡ λειτουργία τῶν καταστημάτων τῆς σταθιδικῆς τραπέζης. Μόνον ὅμως τὸ ἐν Πάτραις κεντρικὸν κατὰστημα εἶναι εἰς θέσιν νὰ λειτουργήσῃ ἀπὸ σήμερον, ἀπροετοιμαστων ὄντων τῶν λοιπῶν ὑποκαταστημάτων. Ἐν πάσῃ ὁμῶς περιπτώσει κατὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ τρέχοντος μηνός, θὰ ἀρχίσῃ ἡ παροχὴ τῶν δανείων ἀπὸ ὅλα τὰ ὑποκαταστήματα.

Παρ’ ἡμῖν διωρίσθη διευθυντὴς ὁ κ. Παντολέων Βουρουκλῆς, διευθυντὴς ἄλλοτε τῆς ἐν Κωνσταντῇ ἀγροτικῆς τραπέζης, ἄνθρωπος ἀρίστως μορφωμένος καὶ ὑπερμέτρως ἀντάξιος τῆς θέσεώς του. Εἰς δεξιὴν τοῦ λογιστοῦ διορίσθη ὁ κ. Γεράσιμος Γ. Χωροφᾶς.

Λύσεις τοῦ προηγούμενου μας αἰνίγματος

Τὸ ἀριθμητικὸν ἐν

Ἀνδρέας Γ. Λοβέρδος ποῦτος λύτης.
Γεώργιος Κ. Μαζαράκης, Σπυρίδων Κυπριώτης.
Ἑλένη Φωκᾶ, Μαρία Μακρῆ,
Π. Ἀντζουλᾶτος.

Σήμερον προτείνεται τὸ αἶνιγμα.

Τῶν δέκα, φίλε, εἶμαι ἐν
καὶ ὅμως ἐν δὲν εἶμαι·
ἂν κινηθῶ, ἀτήμαντον
ἐνώπιόν σου κεῖμαι.

Εἰς τὸν πρῶτον λύτην θὰ δοθῇ μιὰ Λαμπροκουλούρα τεσσαρῶν λιτρῶν.

ΣΑΤΑΝΙΚΗ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.

Νὰ προσέχετε πολὺ διότι τὰ ἐκατάλαβε ἡ γειτόνισσα μὲ τὸ γ ο υ ν α ρ ι κ ὲ .
— Ἡ εὐαισθητος μπεκροῦ τῆς ἀτλαφικῆς συνοικίας. — Τὴν ἐσπέραν τῆς λαμπραδοφορίας σὰς παρεξήγησαν φροντίσας νὰ δικαιολογηθῇ . . . κυρίῃ ! — Ἀπὸ τῶρα ἐσθήκωσες τὰ μαλὶά σου ; . . . κακὸς οἰωνός ! — Λυποῦμαι πολὺ ποῦ ἐπαυσαν αἱ συνεντεύξεις στὸ στενὸν τῆς Ἀναλήψεως. — Μὴν πειράζῃς τὴν παππαδοπούλα γιὰτὶ κινδυνεύεις νὰ γίνῃς ἀναγνώστης. — Ἡ χαριτωμένη σου ἀφελεία ἐπροκάλεσε σκηνὴς· εὐτυχῶς ποῦ δὲν ἐλαβεν γινώσιν ἡ ἀρ μ ο δ ῖ α ἀ ρ χ ῆ !

Κάθε κυρία καὶ κοριτσάκι,
γυναῖκες, ἄνδρες, παιδιὰ μαζί
νὰ μὴν ξεχνᾶτε τοῦ Βαλσαμάκη
τὸ ξακουσμένο τὸ μαγαζί.

Πῶχει φαθάκια, πῶχει καπέλα,
ἀριστουργήματα, μαγεῖα, τρέλλα
ὀμβρέλες ἐκτακτες καὶ λαιμοδέτες.
Τριχὸ πακάμῃσα καὶ καλτσοδέτες.
Ὅλοι νὰ τρέξετε καὶ χέρι, χέρι
γιατὶ σὰς ἀπαξεῖ τὸ καλὸ μαγαζί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΕΛΕΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΣ.